

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod templa deo[rum] simulachra hominu[m] fuerunt Cap. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

qui non in parte una orbis terrarum, nec apud gentem unam, sed ubique quasi animarum Sol proprios lucis radios immittens, a caligine & tenebris errorum, ad fulgentissimam ueritatis lucem omnes homines conuocauit. Apertissime namque prae nominati eorum auctores, mortuorum simulachra, & turpissimorum hominum imagines cultas, nullamque mentionem dei ueri factam illis fuisse, diuinam iustitiam contemnentibus, & in omnia scelera sponte irruentibus ostēderunt. Nam cum nondum uita hominum legibus & moribus instituta esset, pecudum more ad nihil aliud multū, quam ad implendum uentrem, mentem eleuabant, quos primum impietatis gradum tenuisse contenderim. Nonnulli naturali quodam instinctu paulisper commoti, deum deique uirtutem salutarem esse mundo putarunt, ac eum quærētes, ad Coelum animos erexerunt, & caelestium pulchritudinē corporum admirati, deos ipsa arbitrati sunt. Alij depressi omnino in terris praestantiores, aut corporis robore, aut prudentia, aut facultatibus gigantes quosdam, uel tyrannos, uel magos ac maleficos uiros, qui auxilio alicuius eorum/ quosa diuiniore statu decidisse credimus, miranda quaedam facere uidebantur, uel eos quae humanae uitae aliquo modo proferunt, cum uiuos tum maxime post mortem deorum honoribus coluerunt. Quare deorum etiam templa, sepulchra eorum fuisse multi testantur, ut Clæmens in exhortatione nonnullos Graecorum auctores scripsisse commemorat. Quod si placet, rursus audiamus.

Quod templa deorum sepulchra hominum fuerunt.

CAP. VIII.

Cum enim inquit inanis superstitio initium coeperit, quasi malorum omnium fons multitudinem deorum constituit, quibus hostias immolare, solennia facere, simulachra statuere, & templa condere persuasit, quae tamē deorum sepulchra prius fuerunt, & magnificentius condita templorum appellatione uocati sunt. Nam apud Larisgam ciuitatem Acrisij sepulchrum est, quod modo sacrarij loco uenerantur, & in arce Atheniensi, ut Anthiochus in nouo historiarum conscripsit, Cecropos sepulchrum fuit. In templo uero Palladis, quam civilem appellānt, Erichthonius iacet. Ismarus autem Eumolpi atque Diare filius.

lius in Eleusine, una cū Celei filiabus sepultus est. Quid multa? nō em̄ latet a gentilibus sepulchra hoīum adorari. Hęc qdem Clamēs.

Qualis de dijs priscorum fuerit opinio. CAPVT IX

NOs autē rursus altius hęc repetentes, dicere non dubitamus natura, imo ꝑo diuinitus omnibus esse hominibus insitum, nō solū utiq; quid atq; cōducibile de noīe significari, uerum etiam omnīū rer; creatorē sic appellari, & uerbo qdem ita omēs natura duce conueniunt, re autem creaturas pro creatore coluerunt, ꝑter unum aut admodum paucos, ut ugriffimis hebræor; libris ostendit, qui rebus inuisibilibus ad intelligibilia mentis oculos sancte reducētes, nō creature alicui, sed ipsi rerum omnīū creatori/cunctor; q; largitori bonor; dei appellationem attribuerunt. Cæteri autē omēs tenebris animi inuoluti, ad tanrā impietatem deducti sunt, ut pecudum more honestum ac cōducibile bonor; q; omnīū extremū uoluptate corporis terminarēt. Et hac ratione eos q uoluptatum adinuerūt genera, uel auxerunt atq; amplificauerunt maleficos & mortales uiros, ut dictum est, quasi bonor; largitores, Saluatores, & deos appellarunt, piām huius nominis notionem natura eis insitam ad eos transferētes, quos bonorum inuentores putabant, tantumq; mentis insania ualuit, ut nec peccare se arbitrarentur, nec erubescerent diuinis honoribus maleficos atq; potentes homines, propter regna tunc primum constituta, colere atq; admirari. Cumq; ut iam diximus, mores hoīum legibus stabiliti nō essent, nec supplicia peccatoribus imminerent, adulteria, nephanda matrimonia, maribus ereptam pudicitia, homicidia, parricidia, confecta scelere bella, quasi res pulcherrime gestas, dijs suis attribuebāt, & ear; rer; memoriā, posterioribus quasi putilē relinq;re studebāt. Qd Plato priscor; fabulas & interpretatōes fabular; cōtēpsit. Cap. x.

HAec theologia priscorum fuit, quam iuniores naturalium rerum scientia non parum iactantes, ad honestiora naturae secreta interpretantur, ita nec omnino impietate maiorum effugerunt, nec tantam rerum turpitudinem ferre potuerunt, sed priscorum peccata corrigere uolentes, uirtutesque corporeas, quibus generantur, aluntur, & crescunt, corpora per fabulas significari uolentes, & hinc ordine progressi, non solum